

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Враца , 21.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на двадесет и първи юли, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Мирослав Д. Досов

Членове: Надя Г. Пеловска-Дилкова
Камелия Пл. Колева

като разгледа докладваното от Надя Г. Пеловска-Дилкова Въззивно
гражданско дело № 20211400500297 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 435, ал. 2, т. 6 и следващите от
Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по жалба на "АГРОПЛАМИНВЕСТ" ЕООД, ЕИК ***, със
седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от А. Б. Д. - П., чрез
адв. Ц. С., против постановление от 31.05.2021 г. по изп. дело №
2021***0400324 по описа на ЧСИ Ц. Д., рег. № ***, с район на действие ОС –
Враца, с което е отказано исканото от жалбоподателя прекратяването на
изпълнителното дело по реда на чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК.

В жалбата се твърди, че с молба до съдебният изпълнител е поискано
изпълнителното дело да бъде прекратено поради плащане на задължението,
предмет на делото, за което е към молбата е приложено извлечение за
движението по сметка на дружеството жалбоподател. Посочва се, че от това
извлечение е видно, че още на 25.11.2020 г. е нареден банков превод в полза
на вискателя в размер на 497,60 лева с основание "заповед изп. № 1160/РС-
ВР; II ГР.С". Релевират се доводи, че с извършения банков превод по
банковата сметка на вискателя, посочена в заповедта за изпълнение,
длъжникът е изпълнил задължението си да плати, а от там съдебният
изпълнител незаконосъобразно е отказал да зачете това плащане и съответно

да прекрати изпълнителното дело. Твърди се, че ЧСИ незаконосъобразно е изискал съгласие от страна на вискателя за прекратяване на изпълнителното дело, тъй като разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 1, предл. трето ГПК не поставя такова условие. Излагат се доводи, че твърденията на вискателя и мотивите на съдебния изпълнител, че банковата сметка, по която е извършено плащането, не е на вискателя, и че действителната му сметката е посочена в заявлението за издаване на заповед за изпълнение, а не в заповедта за изпълнение, са несъстоятелни, тъй като основанието, на което се дължи тази сума е именно издадената заповед за изпълнение, поради което длъжникът е изпълнил задължението си по посочената в тази заповед банкова сметка. При тези съображения се иска да бъде постановено решение, с което да бъдат дадени указания на ЧСИ да прекрати на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК изпълнителното дело.

С жалбата е направено и искане изпълнителното дело да бъде спряно, тъй като от незаконосъобразното принудително изпълнение жалбоподателят понася вреди, изразяващи се в наложен заповед върху притежаваните от него банкови сметки и лишаването му от право да се разпорежда с вземанията и вещите си.

В срока по чл. 436, ал. 3 ГПК вискателят по делото "ФРУКТИНА" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление с. ***, представлявано от К. В. Г., депозира писмено възражение, с което оспорва жалбата като неоснователна. Излага съображения, че от представеното по делото извлечение за движението по сметката на длъжника-жалбоподател е видно, че има извършено плащане на претендираната в изпълнителното дело сума, но не по банковата сметка на вискателя, въпреки, че е изписано, че е в негова полза. Посочва се, че по банковата сметка на "ФРУКТИНА" ООД не е постъпвало такова плащане. Твърди, че действително в заповедта за изпълнение е посочена банкова сметка, по която е указано, че може да бъде заплатен дълг, като такава с титуляр кредитора по делото, но тази банкова сметка не е на вискателя "ФРУКТИНА" ООД и се различава от посочената от него в заявлението банкова сметка – ***, вероятно поради техническа грешка. Релевират се доводи, че изпълнителен титул е изпълнителният лист, а не заповедта за изпълнение, поради което и предвид липсата на нормативно задължение за вискателя да се запознае със заповедта в по-ранен момент, тази грешка е констатирана едва при подадената от длъжника молба за

прекръпяване. Посочва се, че страните са в дълги търговски отношения, следствие на които длъжник е уведомен за актуалната банковата сметка на вискателя, а редом с това тази банкова сметка е изводима от издадената му фактура, по която са извършени и няколко плащания, и от връчените му две покани за доброволно изпълнение преди образуване на изпълнителното дело, едната от които нотариална покана за заплащане на главницата по фактурата, и втора покана за заплащане на сумата, предмет на изпълнителното дело, изпратена по имейла за кореспонденция на длъжника на 29.11.2020 г. Направено е и възражение, че представеното по делото извлечение от движението по банковата сметка на длъжника-жалбоподател не е сред изискуемите по чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК документи, даващи основание изпълнителното дело да бъде прекратено. Извършено е тълкуване на цитираният текст, като е направено заключение, че за да се установи плащане, водещо до погасяване на дълга, респ. прекръпяване на изпълнителното дело, не е достатъчно да се представи нареждането на платеца, а да се установи заверяване на сметката на получателя, каквото обстоятелство представеното извлечение не удостоверява. При тези съображения моли искането на жалбоподателя както за прекръпяване, така и за спиране на изпълнителното дело да бъдат приети за неоснователни.

На основание чл. 436, ал. 3 ГПК частният съдебен изпълнител е изложил мотиви, в които изразява становище за допустимост, но неоснователност на жалбата. В становището са описани извършените от съдебния изпълнител действия в техния хронологичен вид. Изложени са доводи, че не са налице основанията за прекръпяване на изпълнителното дело нито по чл. 433, ал. 1, т. 1, нито по т. 2-8 ГПК, тъй като от приложената по делото страница от заявление за издаване на заповед за изпълнение и изисканото от вискателя становището е видно, че длъжникът е платил по банкова сметка, различна от посочената в първия документ, която сметка не е на вискателя, поради което преведената сума не е постъпила в патримониума на последния. Цитирана е разпоредбата на чл. 75 ЗЗД, като са изложени съображения, че в случая не е налице плащане на кредитор, нито на овластено от него, от съда или от закона лице, плащането не е потвърдено от кредитора, последният не се е възползвал от него, и сметката му не е заверена с получаване на твърдяното плащане. Посочено е, че е налице т.нар. "лошо плащане", в който случай длъжникът следва да плати втори път. При тези

доводи съдебният изпълнител счита, че действията му са законосъобразни и следва да бъдат потвърдени, а жалбата – оставена без уважение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите, изложени в жалбата, възразението на вискателя и мотивите на съдебния изпълнител и оцени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото, в това число с приложеното копие от изпълнително дело № 20210400324, намира за установено от фактическа страна следното:***

Изпълнителното дело е образувано на 12.04.2021 г. по молба на "ФРУКТИНА" ООД срещу "АГРОПЛАМИНВЕСТ" ЕООД въз основа на изпълнителен лист от 22.10.2020 г. на Районен съд – Враца, издаден по ЧГД № 2189/2020 г. по описа на същия съд. В молбата за образуване на делото вискателят е заявил, че претендира за събиране само присъдената в изпълнителния лист сума от 497,60 лева, представляваща разноски, ведно с разноските по изпълнителното дело.

Приети за събиране от ЧСИ са и претендираните от вискателя и заплатени от него разноски за адвокатски хонорар в размер на 200,00 лева и авансово заплатените такси и разноски по изпълнението.

С образуване на делото е изискано удостоверение по чл. 191 ДОПК и държавата е присъединен за дължимите от длъжника публични задължение в размер на 5831,03 лева.

Длъжникът е редовно уведомен за изпълнението със съобщение за образувано изпълнително дело с изх. № 4697/27.04.2021 г., връчено на 12.05.2021 г., с което е уведомен и за наложените му запови върху притежаваните от него банкови сметки в "Търговска банка" АД.

По делото е изискано и удостоверение от ЦРОЗ по партида на длъжника, от което се установява, че длъжникът има учредени залози върху вземанията си по банкови сметки в "Банка ДСК" АД.

На 14.05.2021 г. длъжникът депозирал молба, с която моли изпълнителното дело да бъде прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК поради плащане на задължението преди образуването му. Към молбата последният е приложил извлечение от движение по сметката му за периода 17.11.2020 г. – 30.11.2020 г. и два броя вносни бележки, от което е видно, че на 25.11.2020 г. по сметка *** е нареден превод в размер на 497,60 лева в полза на "ФРУКТИНА" ООД с основание "заповед изп. № 1160/РС-ВР; II ГР.С". Към молбата е представил и копие от заповед за изпълнение на РС-

Враца, издадена по ГД № 2189/2020 г., в която е посочено, че дължимите суми следва да бъдат заплатени по сметка ***.

Още на 14.05.2021 г. ЧСИ е уведомил взыскателя по електронен път за извършеното плащане преди образуване на делото, изисквайки от него потвърждаване получаването на сумата и заплащане на генерираните в хода на делото и неплатени такси и разноски.

По отправеното му уведомление взыскателят е подал отговор по електронен път, с който е изразил становище, че сумата не е заплатена по негова банкова сметка. като прикачен файл към отговора е изпратил копие от страница, представляваща част от заявление за издаване на заповед за изпълнение, от която е видно, че заявителят е посочил следната банкова сметка, по която длъжникът може да плати – ***.

С постановление от 31.05.2021 г. ЧСИ е отказал да прекрати изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК. Съдебният изпълнител е мотивирал крайния си извод с това, че от приложената по делото страница от заявление за издаване на заповед за изпълнение и изисканото от взыскателя становището е видно, че длъжникът е платил по банкова сметка, различна от посочената в първия документ, която сметка не е на взыскателя, поради което преведената сума не е постъпила в патримониума на последния и не са налице основанията по чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК за прекратяване на изпълнителното дело.

При така възприетата фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена от лице, което е активно легитимирано да обжалва действие на съдебния изпълнител съгласно чл. 435, ал. 2 ГПК - длъжник по изпълнителното дело, и в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК изпълнителното производство следва да бъде прекратено, ако длъжникът представи 1) разписка от взыскателя, надлежно заверена, или 2) квитанция от пощенската станция, или 3) писмо от банка, от които се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за взыскателя преди образуване на изпълнителното производство.

Предвидените в чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК случаи на прекратяване на изпълнителното производство се изразяват в плащане на задължението по изпълнителния лист от длъжника преди образуване на изпълнителното дело.

Подобен извод се налага от съпоставката на разпоредбите на чл. 433, ал. 1 и чл. 433, ал. 2 ГПК, уреждащи фактически различни основания за преустановяване на принудителното изпълнение, като тези по чл. 433, ал. 1 не са свързани с изпълнение на задължението и събиране на разноските, като резултат от проведеното изпълнение.

Хипотезата на правната норма урежда и начина на това погасяване, като законът свързва прекратяването на изпълнителното производство или с удостоверяване на плащането от страна на вискателя, или с удостоверяването на плащането от страна на институции, на които по закон е възложена такава удостоверителна функция (за банките – това е Законът за кредитните институции, а за пощенските станции – Законът за пощенските услуги, тъй като пощенските оператори могат да удостоверяват извършването на неуниверсална пощенска услуга, каквато представлява паричния превод). В случая изпълнението за задължението е извършено чрез банков превод в кредитна институция, лицензирана да извършва дейност като платежна институция, по реда на Закона за платежните услуги и платежните системи. В същото време и за да бъде установено погасяване на задължението както изисква чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК и чл. 75, ал. 5 ЗЗД е необходимо длъжникът да представи посочените в закона, или приравнени на тях документи. В случая по делото са представени извлечение от движението на банковата сметка на длъжника и нечетливо копие на два броя вносни бележки /наименувани така от съдебният изпълнител/. Така приложените писмени доказателства обаче не са достатъчни, за да бъде направен категоричен извод, че сметката, по която е извършено плащането, е заверена. От извлечението е видно само че преводът е извършен, но постъпила ли е сумата в посочената сметка, не е ясно. При това положение не може да се заключи, че сумата е депозирана на името на кредитора.

Този извод се обуславя и от обстоятелството, че банковата сметка, по която се твърди, че е преведена сумата, не принадлежи на вискателя по делото. Действително банковата сметка, по която длъжник е превел сумата, е тази, посочена в заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК, но констатираната грешка не може да бъде вменена във вина на вискателя, щом като той сам изрично в заявлението си за издаване на заповед за изпълнение е посочил вярната банкова сметка, чийто титуляр е.

Извършеният от длъжника банков превод не може да бъде зачетен като

изпълнение на задължението му да плати на вискателя и защото макар да е извършен по различна от твърдяната за вярна сметка на вискателя, последният не разполага с тази сума, т.е. тя не е налична в неговия патримониум, а от там не е изпълнено съдържанието на понятието "плати" по смисъла на чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК.

Според настоящия съдебен състав в случая не може да бъде приложена и разпоредбата на чл. 75, ал. 2 ЗЗД, която предвижда освобождаване на длъжника от задължението му, ако добросъвестно е изпълнил на лице, което въз основа на недвусмислени обстоятелства, се явява овластено да получи изпълнението. От представеното извлечение е видно, че като титуляр на банковата сметка е посочен вискателят, а не друго лице, овластено от него с оглед на обстоятелствата да получи сумата. По тази причина допуснатата грешка от страна и на длъжника влече негативни за него последици, като лице най-заинтересовано от това изпълнение и имащо задължението да изпълни точно, добросъвестно, с полагане на дължимата грижа и внимание. Незачитането на извършения банков превод като такъв, с който се погасява задължението към вискателя, обуславя неизпълнение на задължението към него, а от там и нуждата от продължаващо изпълнително производство. Въпреки това законът в тези случаи е уредил възможност на длъжника да защити правата си както по реда на извъндоговорната гражданска отговорност, така и използвайки съдействието на доставчика на платежни услуги по реда на коригиращи преводи или други механизми, указани в Закона за платежните услуги и платежните системи.

По изложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че правилно съдебният изпълнител е отказал да прекрати изпълнителното производство, поради което постановлението му следва да бъде потвърдено.

Изохода на делото обуславя и неоснователност на инкорпорираното в жалбата искане за спиране на изпълнението, по която причина то следва да бъде оставено без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 437, ал. 4 ГПК, Окръжен съд - Враца, в настоящия съдебен състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление от 31.05.2021 г. по изп. дело №

2021***0400324 по описа на ЧСИ Ц. Д., рег. № ***, с район на действие ОС – Враца.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на "АГРОПЛАМИНВЕСТ" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. ***, представлявано от А. Б. Д. - П., за спиране на изпълнителното по изп. дело № 2021***0400324 по описа на ЧСИ Ц. Д., рег. № ***, с район на действие ОС – Враца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____